

¶ si negotiis familiaribus
impediti uir satis otium
studio suppeditare possim?
et ipm id quod datur otij
libentius in phia osuñe
consecuimus. Tamen tua nos. S. heremi
uoluntas comouit. ut de ratione dicendi co
scribemus. Ne aut tua causa noluisse aut
fugisse nos laborem putares. Et eo studio
sius hoc negotiū suscepimus. q̄ te nō sine
causa uelle cognoscere. Phetoricam intelli
gebamus. Non enim parum fructus h̄t in
se copia dicendi et comoditas orationis. si
recta intelligentia diffinita moderatione i
animi gubernetur. Quas ob res illa que gre
ci scriptores inanis arrogantie causa sibi i
assumpserunt relinquamus. Nam illi ne
parum multa scisse uiderentur ea conquesi
uerunt que nichil attinebat. ut ars diffici
lior cognita putaretur. Nos autem ea que
uidebantur ad rōem dicendi sup̄simus. n̄
Non enim spe questus aut gloria comoti
uenimus ad scribendum quemadmodum

q̄s occupatioibz assignare debebis. Vnum tñ matu-
rabimus ⁊ qđ negotio diminutū fuerit ereq̄bim⁹
in vultu ut pro tuo i nos officio ⁊ nō inte studio
munus hoc accumulatisime tue largiamur vo-
luntati.

In primo libro herenni breuiter expo-
sumus quas cās recipere oratorem o-
portet ⁊ in quibz officiis artis eū ela-
borare conueniret. Et ea officia qua
ratione facillime consequi posset. Vix
q̄ nō de omnibz rebz siml̄ dici potat. Et
de maximis rebz primū dicendū fuit
quo tibi cetera faciliora cognitu uident. Ita nob̄
placuit ē ut ea q̄ difficilima essent potissimū
conscriberemus.

O Ausarum tria sūt gñā. Demōstra-
tuum. Delibāt. Iudiciale. ⁊ dūl-
to difficilimū Iudiciale est g̃io

uerbis. s. alias q. nō mīg nō alieni ē tā sinecēsse
ē eloq. res. aliquas p. h. mō stimulationes.

Quoniam par applatur qd hōt i se mēbra orōnis de
q. b. an dūm que ostēt ex par fere nūo
fillar h nō de mīlatōe nā fiet. **U**bi ito qd pueri
le ē s. tū affert usus a exatatio facultatis ut ai
quodaz sensu par mēbrū supiori reffere possimus
h mō in p. hio mortē p. offerebat domi fili nupti
as opabat. hēc oīa graues amīsthabāt. **U**bi
aliq. fortūā dedit felicitatē. huic ioustra opauit
ūtutē in hēc gūe sepe fieri pōt ut nō par plac sit
nūis fillar a tū cē uideat si una ē i altā filla est
alterut breui aut sicū i altō plēs sit i altō longior
aut longiores plenior aut pleniores fillē erit ut
longitudo aut plenitudo hāz mīlatudōez altius
assequatur a equet.

Similiter exornatio applat cū i eadez
one liboz duo aut plā s. ūba q. fili hūf
tez cūbz afferant. hēc pacto hōiez laudas egētez
ūtutis hūdantē felicitatis. It ē oīs i pecūia spes ē
a sapiā aiūs reōtis ē diligētia opat diuitias ne
gligētia corūpit aiūs a tū ai ita uiuit neiez p. se
duat hōiem.

sunt meliora que multo intentius petimus iuncta
u et si nō puenimus i dicto quo uolumus pua par
uit desideret. et uiam qui sequamur. ppq
in his libris nichil pteriti ē rethorice pceptiois
demonstrati ē eis quo res i oibz qmibz eāz inueni
re oporteat. datus ē quo pacto eas disponē conuiciat.
Dixitū ē qua rōne eēt pronuntiandus. pcep
tum ē qua uia memisse possemus. Demonstrati
ē quibz moīs pfecta elocutiō comperet. Que si se
quamur acute et cito repiemus distincte et ordina
te disponemus grauer et uenuste pronuntiabi
mus firme et ppetue meminerimus et ornate et
suauiter loquemur. Ergo amplius in arte retho
rica nichil ē. Hec oia adipiscemur si rōnes pre
ceptionis diligentia consequemur exercitatioe

Deo Gr̃as ~